

Administratīvā rajona tiesa

Rīgas tiesu nams

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2026.gada 4.martā

Tiesa šādā sastāvā: tiesnese Agnese Karnīte,

piedaloties pieteicējas sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Laimz” pilnvarotajam pārstāvim zvērinātam advokātam Emīlam Joninam un atbildētājas Latvijas Republikas pusē pieaicinātās iestādes Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas pilnvarotajam pārstāvim /Persona C/,

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta, pamatojoties uz sabiedrību ar ierobežotu atbildību „Laimz” pieteikumu par Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas 2022.gada 15.jūnija lēmuma Nr.02/2022-NILLTF atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Pieteicēja SIA „Laimz” ir Latvijas Republikā reģistrēta komercsabiedrība, kuras komercdarbības veids ir azartspēles un derības. Pieteicējas pamatkapitāls pilnībā pieder SIA „Optibet”, kuras komercdarbības veids arī ir azartspēles un derības. Savukārt abi uzņēmumi ir Zviedrijā reģistrētā uzņēmuma Enlabs AB, reģistrācijas Nr.556685-0755, grupā ietilpstošī uzņēmumi.

Starp pieteicēju un SIA „Optibet” 2020.gada 2.martā noslēgts līgums par pieejas nodrošināšanu tehniskajiem risinājumiem, atbilstoši kuram SIA „Optibet” par saviem resursiem ir izstrādājis tehnisko risinājumu, kas nodrošina informācijas apkopošanu un apstrādi atbilstoši Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas likuma (turpmāk – Novēršanas likums) prasībām. SIA „Optibet” saskaņā ar vienošanos ar Regulatory Datacrop Limited abonē no tās pakalpojumus, kas cita starpā sniedz publicētu un publiski pieejamu informāciju risku novērtēšanai un pārvaldīšanai saistībā ar Novēršanas likuma prasībām, lai nodrošinātu SIA „Optibet” ar nepieciešamo informāciju par politiski nozīmīgu personu statusu, sankciju statusu un negatīvās mediju informācijas statusu. Savukārt SIA „Optibet” kā pieteicējas mātes

uzņēmums, lai nodrošinātu pēc iespējas efektīvāku resursu izlietojumu un vienoti augstu Novēršanas likuma prasību izpildi grupas uzņēmumu ietvaros, nodrošina pieteicējai nepieciešamos tehniskos risinājumus – piekļuvi tehniskajam risinājumam un Regulatory Datacrop Limited sniegtajiem pakalpojumiem.

[2] Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcija (turpmāk – inspekcija) laika periodā no 2022.gada 10.februāra līdz 2022.gada 4.martam veica pieteicējas pārbaudi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas jomā, kuras laikā konstatēja, ka pieteicējas klients ar identifikācijas/numurs/, kuram pieteicēja kopš 2021.gada 23.augusta sniedz interaktīvo azartspēļu pakalpojumus (turpmāk – klients), atbilstoši publiski pieejamās datu bāzēs esošajai informācijai saskaņā ar Novēršanas likuma 1.panta 18.²punktu ir uzskatāma par ar politiski nozīmīgu personu saistītu personu.

Savukārt 2022.gada 14.martā inspekcija veica atkārtotu pieteicējas attālināto pārbaudi, kuras ietvaros tika pārbaudītas klienta 2022.gada 27.un 28.janvārī veiktās iemaksas, kad tas reģistrēts kā spēlētājs, kā noskaidrota viņa identitāte, kā pret viņu piemērota iekšējās kontroles sistēma un kādas procedūras ir veiktas attiecībā uz klienta izpēti, par ko 2022.gada 14.martā sastādīts pārbaudes akts Nr.06/09/2022/N. Aktā norādīts turpmākais.

Ja tiek konstatēts, ka klients ir politiski nozīmīga persona, tad ar viņu tiek pārtrauktas darījumu attiecības, bet, ja klients ir politiski nozīmīga personas ģimenes loceklis vai ar to cieši saistīta persona, ar pieteicējas augstākās vadības piekrišanu darījumu attiecības tiek turpinātas.

Informāciju par politiski nozīmīgu personu, tās ģimenes locekli vai ar to cieši saistītu personu pieteicējai iesniedz ārpalpojuma sniedzējs, pēc kura informācijas saņemšanas tiek lemts par klienta padziļināto izpēti un darījuma attiecību tālāko turpināšanu.

Pieteicēja 2020., 2021.un 2022.gadā nekonstatēja darījumu attiecības ar politiski nozīmīgām personām cieši saistītām personām.

Atbilstoši pārbaudes aktā konstatētajam, pieteicēja nav veikusi klienta izpēti pēc izpētes sliekšņa (2 000 euro) sasniegšanas 2021.gada 26.augustā, pieprasot no klienta informāciju par ienākuma avotiem, to apmēru, plānoto azartspēļu budžetu un par politiski nozīmīgas personas, tās ģimenes locekļa vai ar to cieši saistītas personas statusu, un pārbaudot informāciju publiski pieejamās datu bāzēs, lai noskaidrotu papildu riska faktorus.

Pieteicēja, pamatojoties uz klienta spēles ieradumiem un likmju apmēriem, 2022.gada 31.janvārī uzsāka klienta padziļināto izpēti, pieprasot no tā papildu informāciju. Pieteicēja bija ņēmusi vērā klienta iemaksas 15 000 euro apmērā, kā rezultātā klientam 2021.gada 14.septembrī bija noteikts vidēji augsts klienta riska līmenis, un klienta vēsturiskos datus no viņa kā SIA „Optibet” klienta profila. Tāpat pieteicēja, pamatojoties uz datu apmaiņas līgumu starp pieteicēju un SIA „Optibet”, uz sevi attiecinājusi augstākās vadības 2020.gada 27.marta lēmumu par attiecību uzturēšanu ar augsta riska klientu, kas saņemts SIA „Optibet” ietvaros. Pieteicējas klientu pārskatīšana vai salīdzināšana ar SIA „Optibet” iegūto informāciju klienta izpētes gaitā nenotiek uz regulāra pamata.

Līdz ar to inspekcija pārbaudes rezultātā secināja, ka pieteicēja nav veikusi klienta izpēti, sasniedzot izpētes sliekšni, nav noteikusi klientam ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītas personas statusu un tādējādi nav piemērojusi klientam padziļināto izpēti.

[3] Inspekcija ar 2022.gada 15.jūnija lēmumu Nr.02/2022-NILLTF (turpmāk – pārsūdzētais lēmums) nolēma piemērot pieteicējai soda naudu 52 263,9 euro apmērā un uzlikt par pienākumu pieteicējai pārstrādāt iekšējās kontroles sistēmas procedūras attiecībā uz politiski nozīmīgām personām, politiski nozīmīgu personu ģimenes locekļa vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītas personas statusa noteikšanu (*lietas 1.sējuma 49. – 58.lapa*), pamatojot to šādi.

[3.1] Pārbaudes gaitā izlases kārtībā tika izvēlēts pieteicējas klients, kurš, piedaloties interaktīvajās azartspēlēs www.laimz.lv, bija sasniedzis naudas iemaksu sliekšni 2 000 euro apmērā. Pārbaudot klientu internetā, publiski pieejamās datu bāzēs un masu mediju informācijas resursos, tika konstatēts, ka klients ir atzīstams par ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu atbilstoši Novēršanas likuma 1.panta 18.²punktā noteiktajam.

[3.2] Papildus pārbaudē konstatēts, ka pieteicēja 2021.gada 23.augustā ir uzsākusi darījuma attiecības ar klientu, kas pēc darījuma attiecību uzsākšanas 2021.gada 10.septembrī kļuva par ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu. Pieteicēja ilgstoši neveica darbības, lai pārliecinātos par iespējamo klienta statusa maiņu, līdz ar to pieteicējas iekšējās kontroles sistēma un faktiskā rīcība nenodrošina procedūru izpildi darījumos ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītām personām un nespēj nodrošināt Novēršanas likuma prasību izpildei pilnā apmērā.

[3.3] Izvērtējot pieteicējas iesniegto informāciju pēc klienta iemaksu vēstures laika posmā no 2021.gada 23.augusta līdz 2022.gada 27.aprīlim tika konstatēts, ka klients sistemātiski laika periodā no 2021.gada 1.septembra līdz 2021.gada 31.decembrim ir sasniedzis izpētes sliekšni 2 000 *euro*, veicot 27 iemaksas par kopējo summu 75 400 *euro* apmērā. Pēc iesniegtās informācijas analīzes konstatēts, ka pieteicēja nav veikusi klienta izpēti, kaut arī personas veiktie darījumi www.laimz.lv būtiski pārsniedza klienta izpētes sliekšni, kā arī nav vērtējusi klienta iesniegto dokumentāciju par naudas līdzekļu izcelsmi, kur ir saskatāmas aizdomīgu darījumu pazīmes, kā to paredz Novēršanas likuma 11.panta pirmās daļas 4.punkts.

[3.4] Tāpat pieteicēja nav ievērojusi Novēršanas likuma 25.panta otrās daļas prasības, jo iesniegtajās iekšējās kontroles sistēmas procedūrās nav paredzēta kārtība ar politiski nozīmīgas personas cieši saistītas personas statusa noskaidrošanai pēc darījuma attiecību uzsākšanas. Tādējādi pieteicējas esošās iekšējās kontroles sistēmas procedūras nenodrošina Novēršanas likuma prasību izpildi par ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu identificēšanu, kā rezultātā netika konstatēts, ka klients ir politiski nozīmīgas personas cieši saistīta persona un klientam netika piemērotas pastiprinātas uzraudzības prasības.

[3.5] Pieteicēja nav ievērojusi arī Novēršanas likuma 31.⁴panta pirmās daļas 2.punkta prasības, jo tā nav atklājusi darījumus, kas rada aizdomas, ka tajā iesaistītie līdzekļi ir tieši vai netieši iegūti noziedzīga nodarījuma rezultātā, un klienta iesūtītie dokumenti – bankas konta izdruka, un negatīva rakstura informācija par klientu norāda uz iespējamām noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma un proliferācijas finansēšanas tipoloģijām, kā rezultātā nav ziņots Finanšu izlūkošanas dienestam par iespējamām aizdomīgiem darījumiem.

[3.6] Ņemot vērā Novēršanas likuma 46.panta pirmās daļas 3.un 11.punktā un 77.panta pirmajā daļā inspekcijai kā uzraudzības un kontroles institūcijai noteiktos pienākumus, kā arī Administratīvā procesa likuma 65.panta trešo daļu, inspekcijas ieskatā, pieteicējai ir piemērojama Novēršanas likuma 78.panta pirmās daļas 3.punktā paredzētā sankcija.

[3.7] Saskaņā ar inspekcijas rīcībā esošo informāciju 2020.gadā pieteicējas pārskata gada neto apgrozījums ir 1 045 278 *euro*, bet pārskata gada peļņa ir 336 677 *euro*. Tādējādi, ievērojot minēto, pieteicējai ir piemērojama soda nauda 52 263,9 *euro* apmērā, kas sastāda 5% no 2020.gada pieteicējas gada pārskata neto apgrozījuma, jo tā ir uzskatām par samērīgu sankciju, kas visefektīvāk veicinās Novēršanas likuma mērķa sasniegšanu.

[4] Pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā ar pieteikumu par pārsūdzētā lēmuma atcelšanu (*lietas 1.sējuma 4. – 33.lapa*), norādot turpmākos argumentus.

[4.1] Inspekcija ir kļūdaini piemērojusi vairākas Novēršanas likumā iekļautās tiesību normas, kas ir novedis pie kļūdaina pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas. Tāpat inspekcija nav pienācīgi iepazinusies ar lietas apstākļiem, tostarp nav ņēmusi vērā pieteicējas sniegtos paskaidrojumus un pierādījumus, un starp pieteicēju un SIA „Optibet” noslēgto Informācijas apmaiņas līgumu, kas pamato un pierāda to, ka, pretēji inspekcijas viedoklim, pieteicējas rīcība, tostarp veiktais klienta izpētes apjoms, regularitāte un tajā izdarītie secinājumi, atbilst normatīvajiem tiesību aktiem.

[4.2] Inspekcija ir kļūdaini piemērojusi Novēršanas likuma 1.panta 18.²punktu, jo personas dalība sabiedriskajā organizācijā, kurā darbojas arī politiski nozīmīga persona, neatkarīgi no personas ieņemamā amata, nav minētajā normā *expressis verbis* ietverts priekšnosacījums personas kvalificēšanai par ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu. Tā vietā inspekcija ir izmantojusi tikai šo apstākli, lai ar saturu piepildītu Novēršanas likuma minētā panta punktā noteikto tiesību jēdzienu „*citas ciešas attiecības*”.

[4.3] Turklāt, ņemot vērā to, ka inspekcija pārsūdzētajā lēmumā nav konstatējusi ne acīmredzamu kļūdu, ne būtiskus procesuālus pārkāpumus pieteicējas darbībā un nenoteikta tiesību jēdziena „*citas ciešas attiecības*” piepildīšanā ar saturu, nav pamata uzskatīt, ka pieteicēja ir kļūdījusies, neuzskatot klientu par ar politiski

nozīmīgu personu cieši saistītu personu Novēršanas likuma 1.panta 18.²punkta izpratnē. Šis apstāklis pats par sevi ir pamats atzīt, ka pārsūdzētais lēmums ir pilnībā nepamatots un prettiesisks, jo tas primāri ir balstīts uz inspekcijas subjektīvo un kategorisko pieņēmumu, ka klients ir uzskatāms par ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu.

[4.4] Šīs lietas ietvaros inspekcija nav izvērtējusi visus apstākļus, kas norādītu uz to, vai klients ir vai nav atzīstams par ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu. Inspekcija ir konstatējusi tikai to, ka klients kopš 2016.gada ir vienā sabiedriskā organizācijā ar personu, kura par politiski nozīmīgu personu kļuva tikai 2021.gada septembrī, dibinot politisku partiju, un kura nemaz nav ievēlēta Saeimā, un kura šobrīd tikai pretendē uz publiskas varas iegūšanu. Inspekcija nav konstatējusi un nav arī norādījusi uz jebkādiem citiem apstākļiem, kas tai bez fakta, ka klients ir vienā sabiedriskajā organizācijā ar politiski nozīmīgu personu, dotu pamatu uzskatīt, ka starp šīm personām ir tādas attiecības, kas var kalpot par pamatu, lai šī politiski nozīmīgā persona ar klienta palīdzību slēptu publiskās varas ļaunprātīgu izmantošanu privātā labuma gūšanai. Inspekcija nav izvērtējusi ne šīs sabiedriskās organizācijas struktūru, mērķus, finanšu datus, ne arī citus apstākļus kā, piemēram, paša klienta saimniecisko darbību vai citas iespējamās saiknes ar politiski nozīmīgu personu.

[4.5] Vienlaikus pieteicēja ir konstatējusi, ka inspekcija pārsūdzētajā lēmumā ir norādījusi uz to, ka pret klientu ir uzsāktas vairākas krimināllietas, kas ir atspoguļotas presē un kuras ir nonākušas iztiesāšanas stadijā. Taču inspekcija šos apstākļus nav saistījusi ar kādu juridiski nozīmīgu jautājumu, kā arī nav pamatojusi šo apstākļu nozīmīgumu tiesību normu piemērošanā un pārsūdzētā lēmuma taisīšanā. Tā rezultātā ne pieteicējai, ne arī tiesai nav iespējams pārliecināties, kādēļ šāda informācija pārsūdzētajā lēmumā ir norādīta, it sevišķi, ņemot vērā, ka šī informācija jau bija iekļauta arī pieteicējas veiktajā klienta izpētē un pieteicēja šo informāciju bija ņēmusi vērā, vērtējot ar konkrēto klientu saistītos riskus.

[4.6] Konkrētajā gadījumā inspekcija pārsūdzētajā lēmumā nav konstatējusi acīmredzamas kļūdas vai būtiskus procesuālus pārkāpumus pieteicējas īstenotajā aizdomīgu darījumu izvērtēšanā. Pārsūdzētajā lēmumā nav pamatojuma, kādēļ pieteicējas izveidotā iekšējās kontroles sistēmas procedūra ir uzskatāma par nepilnīgu un nenodrošina Novēršanas likuma prasību izpildi. Inspekcija nav norādījusi, kādus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas, terorisma un proliferācijas finansēšanas riska identifikatorus un/vai tipoloģijas pieteicēja nav konstatējusi un kādi identifikatori un/vai tipoloģijas inspekcijas ieskatā pieteicējai no pieejamās informācijas par klientu bija jākonstatē. Inspekcija nav arī pamatojusi, kādēļ pieteicējas izvērtējuma rezultātā izdarītie sacinājumi būtu kļūdaini vai nepamatoti.

[4.7] Atbilstoši Novēršanas likuma prasībām pēc tam, kad likuma subjekti ir veikuši klienta sākotnējo izpēti, jo klients ir sasniedzis Novēršanas likuma 11.panta pirmās daļas 4.punktā noteikto sliekšni, tiem nav jāveic atkārtota klienta izpēte ikreiz, kad attiecīgais klients, turpinot darījuma attiecības, ar iemaksām atkal sasniedz 2 000 euro sliekšni. Atkārtota klienta izpēte un informācijas aktualizācija pēc izpētes sliekšņa sasniegšanas un sākotnējās izpētes veikšanas tiek veikta atbilstoši Novēršanas likuma subjekta identificētajiem riskiem, ne retāk kā reizi 5 (piecos) gados.

[4.8] Inspekcijas apgalvojums, ka pieteicēja nav ievērojusi Novēršanas likuma 25.panta otro daļu, nav patiess, jo pieteicēja 2022.gada 8.martā, atbildot uz inspekcijas pieprasījumu, nosūtīja tai 5 no 8 iekšējās kontroles sistēmas procedūrām, tostarp pastāvīgo uzraudzības procedūru. Turklāt pieteicējas pārstāvis inspekcijai norādīja, ka tieši pastāvīgās uzraudzības procedūra ietver regulāras un periodiskas pārbaudes ar mērķi konstatēt, vai darījumu attiecību laikā nav mainījusies informācija vai apstākļi saistībā ar klientiem, tajā skaitā informācija attiecībā uz klientu ar politiski nozīmīgas personas statusu.

[4.9] Pieteicējai piemērotā soda nauda ir patvaļīga, tā ir netaisnīga un nesamērīga. Inspekcijai pārsūdzētajā lēmumā bija ne tikai jāizdara lietderības apsvērumi par soda naudas apmēru, bet pirms tam arī jāizvērtē un jāpamato, vai soda naudu konkrētajā gadījumā vispār ir nepieciešams piemērot, ko inspekcija nav veikusi.

[4.10] Pieteicējai ar pārsūdzēto lēmumu uzlikts pienākums pārstrādāt iekšējās kontroles sistēmas procedūras, taču inspekcija nav pārliecinājusies un pamatojusi, kādēļ konkrētajā situācijā inspekcijas mērķus nevar sasniegt, pieteicējai piemērojot tikai divas sankcijas (publiska paziņojuma izteikšanu par pieteicējas pārkāpumu un iekšējo kontroles sistēmu procedūru pārstrādāšanu), ņemot vērā, ka pieteicējai iepriekš nav konstatēti pārkāpumi.

[5] 2022.gada 12.augustā tiesā saņemti inspekcijas paskaidrojumi (*lietas 2.sējuma 2. – 4.lapa*), kuros norādīts turpmākais.

[5.1] Pieteicēja ar klientu darījuma attiecības uzsāka pēc tam, kad klients bija pārtraucis savu sadarbību, slēdzis spēles kontu un pieprasījis finanšu līdzekļu izmaksu no SIA „Optibet” piederošanās interaktīvo azartspēļu organizēšanas vietnes www.optibet.lv 2021.gada 22.augustā. SIA „Optibet” juridiski ir vienīgais pieteicējas reģistrētais dalībnieks. Savukārt pieteicēja apliecina, ka tā uzsāka sniegt interaktīvo azartspēļu pakalpojumus klientam 2021.gada 23.augustā. Klients pirmo iemaksu 400 *euro* apmērā nekavējoties veica jau 2021.gada 23.augustā, tas ir, pirmajā dienā, kad tika iesniegts pieteikums par jauna klienta reģistrāciju. Iepriekš minētais norāda uz to, ka kopš paša darījumu attiecību uzsākšanas sākuma pieteicēja pienācīgi nepildīja tai normatīvajā aktā noteiktos pienākumus un vispusīgi ar tai pieejamiem līdzekļiem un datu bāzēm nepārbaudīja no jauna reģistrējamās personas identitāti un citu būtisku informāciju, ko tai cita starpā kā Novēršanas likuma subjektam uzliek par pienākumu veikt minētais likums, it īpaši gadījumos, kad persona nav personīgi piedalījusies identifikācijas procedūrā klātienē.

[5.2] Ja pieteicēja, uzsākot darījuma attiecības, būtu pienācīgi un padziļināti izvērtējusi sākotnējo informāciju, kas tai bija pieejama arī noslēgtā informācijas apmaiņas līguma ietvaros, tad iekšējās kontroles sistēmas procedūrām būtu bijis nekavējoties jāidentificē klienta augstais riska līmenis.

[5.3] Inspekcijas amatpersonas atbilstoši savai kompetencei pārbaudi uzsāka 2022.gada janvārī, veicot nejausi izvēlētas personas pārbaudi pieteicējas datu bāzē un konstatējot, ka divu dienu laikā klients ir veicis trīs iemaksas pieteicējas spēles kontā par kopējo summu 15 000 *euro*. Turpinot klienta monitoringu un informācijas pārbaudi, tika konstatēts, ka pieteicēja tikai 2022.gada 31.janvārī pati uzsāka klienta padziļinātu pārbaudi. Taču pieteicēja, saņemot informāciju no klienta, neveica turpmākās darbības, lai papildus padziļināti izpētītu arī tos publiski pieejamos faktus, ko inspekcija ieguva un norādīja pārsūdzētajā lēmumā, kas varētu saturēt aizdomīgu darījumu pazīmes. Tādējādi secināms, ka pieteicēja tikai formāli ir ieguvusi minimālās Novēršanas likumā noteiktās informācijas apjomu un nevērtēja saturu pēc būtības.

[5.4] Papildus inspekcija norāda, ka saskaņā ar pieteicējas sniegto informāciju laika posmā no 2021.gada 1.septembra līdz 2021.gada 31.decembrim klients sistemātiski ir sasniedzis obligātās izpētes sliekšni 2 000 *euro* apmērā, veicot 27 iemaksas par kopējo summu 75 400 *euro*. Arī šim faktam pieteicējas procedūras nenodrošināja attiecīgu uzraudzību un aktīvu rīcību. Inspekcija, analizējot šos faktus, ir konstatējusi, ka pieteicēja faktiski nav vērtējusi klienta iesniegto dokumentāciju par naudas līdzekļu izcelsmi līdz 2022.gada 31.janvārim, kas norāda uz atbilstošu iekšējo kontroles sistēmu procedūru neesamību.

[5.5] Pieteicēju un SIA „Optibet” kā komersantus un licencētus azartspēļu organizētājus Latvijā nesaista kādas vienotas grupas juridiskais statuss. Papildus tam pieteicējas dalībnieks – SIA „Optibet”, pats ir licencēts azartspēļu organizētājs un Novēršanas likuma subjekts, uz kuru attiecināmas tādas pašas prasības kā uz pieteicēju, un tas darbojas saskaņā ar savām iekšējās kontroles sistēmām attiecībā uz Novēršanas likuma ievērošanu.

[5.6] Saskaņā ar Novēršanas likuma 29.panta pirmo un otro daļu pieteicējai nebija tiesiska pamata pieņemt un atzīt cita azartspēļu organizētāja veikto klientu darījumu uzraudzību un neveikt patstāvīgas darbības, lai izpildītu likumā noteiktās prasības. Turklāt pieteicēja ir apstiprinājusi to, ka gan SIA „Optibet”, gan pieteicējas kapitālsabiedrībās klientu izpēti īsteno vieni un tie paši darbinieki, un tām ir viens valdes loceklis, kuram ir atbilstošas zināšanas attiecīgajā jomā un kuram ir pietiekami augsta līmeņa amats, lai pieņemtu lēmumus, kas skar Novēršanas likuma subjekta pakļautību minētajiem riskiem. Tomēr, neskatoties uz minēto, pieteicēja apstiprina, ka laika posmā no 2021.gada 23.augusta līdz 2022.gada 23.februārim klientam tika piemērota automatizēta izpēte attiecībā uz klienta atrašanos sankciju sarakstos un klienta politiski nozīmīgas personas statusu un manuāla izpēte, taču atbildīgais darbinieks tehniskas kļūdas dēļ manuālajā pārbaudē iegūto informāciju neatspoguļoja klienta spēles profilā. Tas pierāda, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēmas nenodrošina to, ka atbildīgā persona saņem vai pati iegūst informāciju, lai veiktu tai Novēršanas likumā noteiktās darbības savlaicīgi.

[5.7] Inspekcija nepiekrīt, ka Novēršanas likums ir interpretējams tādējādi, ka tas pieļautu klientu izpētes datu apmaiņu ar citu kapitālsabiedrību un ļautu informācijas saņēmējam personīgi neveikt sev likumā noteiktos pienākumus. Vēl vairāk – pat esot vienai un tai pašai amatpersonai abu kapitālsabiedrību valdē un esot līgumam par informācijas nodošanu, tomēr netika nodrošināts, ka viena un tā pati amatpersona spēj pienācīgi veikt savus

pienākumus un noteikt paaugstināta riska statusu personai, lai arī klientam šāds statuss bija arī iepriekš, esot SIA „Optibet” klientam.

[5.8] Inspekcija nepiekrīt pieteicējas apgalvojumam, ka Latvijā nav izveidota un uzturēta vienota politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu datu bāze tā iemesla dēļ, ka subjektu veiktie klientu izvērtējumi var atšķirties atkarībā no subjektiem pieejamās informācijas un apjoma brīdī, kad nenoteiktais tiesību jēdziens tiek piepildīts ar saturu. Informācija, tajā skaitā negatīva rakstura, ar kuru inspekcija pamato savu pieņemto lēmumu, ir bijusi pieejama gan pieteicējam tieši, gan publiski pieejama un iegūstama laikā, kad pieteicēja uzsāka un uzturēja darījuma attiecības ar klientu. Inspekcijas ieskatā, ilgstoša atrašanās valdes locekļa amatā kopā ar personu, kam noteikts politiski nozīmīgas personas statuss, un finanšu informācijas un plūsmu raksturs norāda uz ciešām juridiski noformētām attiecībām un var kalpot par pamatu, lai politiski nozīmīga persona ar šīs personas palīdzību slēptu publiskās varas ļaunprātīgu izmantošanu privātā labuma gūšanai.

[5.9] Inspekcija nepiekrīt pieteicējas argumentiem par to, ka pienākums pārstrādāt iekšējās kontroles sistēmas attiecībā uz politiski nozīmīgu personu, tās ģimenes locekļu un cieši saistītu personu statusa noteikšanu būtu uzskatāms par nepamatotu finanšu un citu resursu izlietojumu. Inspekcijas ieskatā, lietā ir iegūti visi pierādījumi tam, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēma nenodrošina atbilstošu klientu uzraudzību politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu noteikšanai un finanšu rīcības izsekojamībai, kā arī informācijas apriti un tālāku nodošanu atbildīgajām amatpersonām gadījumos, kad kādā no izpētes procesiem tiek konstatētas paaugstināta riska situācijas. Papildus inspekcija ir konstatējusi, ka pastāv liela iespējamība, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēmas netiek pildītas iesaistīto darbinieku neuzmanības, pašpaļāvības un kļūdu dēļ. Tādējādi inspekcija nepiekrīt pagaidu aizsardzības noteikšanai daļā, kas uzliek par pienākumu tās pārstrādāt, pirms tiek veikta pārsūdzētā lēmuma tiesiskuma pārbaude. Nepārstrādājot iekšējās kontroles sistēmas noteiktajā termiņā, pastāv augsts risks, ka attiecīgā pārkāpuma cēlonis netiek novērsts un līdzīgi gadījumi turpinās atkārtoties.

[5.10] Tam, ka piemērotā soda nauda pieteicējai šķiet nepamatota, pats par sevi neliecina par tās nesamērīgumu. Ja Novēršanas likuma subjektam soda naudas piemērošana neradītu nekādu finansiālu slogu, būtu apšaubāms, vai tā sasniedz sodīšanas un prevencijas mērķi. Pieteicējas pārkāpums notika ilgstoši un tā novēršana tika uzsākta vienīgi pēc pārbaužu uzsākšanas 2022.gada sākumā. Nav tādu apstākļu, kas varētu liecināt, ka soda naudas piemērošana radītu vai varētu radīt pieteicējai finansiālas grūtības vai maksātnespējas draudus.

[6] Ar tiesas 2023.gada 7.augusta lēmumu nolemts apturēt tiesvedību lietā un uzdot Eiropas Savienības Tiesai prejudiciālos jautājumus. Eiropas Savienības Tiesa 2025.gada 19.jūnijā ir pasludinājusi spriedumu lietā Nr.C509/23, kurā sniegtas atbildes uz tiesas 2023.gada 7.augusta lēmumā ietvertajiem jautājumiem.

Ievērojot minēto, ar tiesas 2025.gada 20.jūnija lēmumu tiesvedība lietā atjaunota.

[7] 2025.gada 14.augustā inspekcija sniegusi papildu paskaidrojumus (*lietas 3.sējuma 102. – 104.lapa*), norādot, ka Eiropas Savienības Tiesas spriedums lietā C-509/23 nesniedz nekādu pamatu apšaubīt, mainīt vai atcelt pārsūdzēto lēmumu. Gluži pretēji Eiropas Savienības Tiesas sniegtā Direktīvas 2015/849 interpretācija kalpo kā papildu apliecinājums pārsūdzētajā lēmumā ietvertajai juridiskajai argumentācijai un faktisko apstākļu vērtējumam. Ir apstiprinājies, ka inspekcijas veiktā riska analīze, kas ietvēra vairāku faktoru (ilgstošas attiecības, negatīvs publiskais profils, finanšu darbība u.c.) kopumu, bija pareiza un atbilstoša uz risku balstītai pieejai. Eiropas Savienības Tiesa nepārprotami ir noraidījusi pieteicējas argumentu, skaidri nostiprinot katru Novēršanas likuma subjekta individuālās un nedalāmās atbildības principu. Paļaušanās uz cita grupas uzņēmuma darbībām nav un nevar būt attaisnojums savu pienākumu nepildīšanai. Eiropas Savienības Tiesa ir apstiprinājusi inspekcijas pozīciju gan par pienākumu veikt klienta izpēti ik reizi, kad tiek sasniegts 2000 euro sliekšnis, gan par nepieciešamību proaktīvi un dinamiski reaģēt uz jauniem riska faktoriem attiecībā uz esošajiem klientiem, nevis pasīvi gaidīt formālu termiņu beigas.

[8] 2025.gada 20.augustā pieteicēja sniegusi papildu paskaidrojumus (*lietas 3.sējuma 108. – 116.lapa*), norādot turpmāko.

[8.1] Eiropas Savienības Tiesas spriedumā izdarītie secinājumi par Direktīvas 2015/849 3.panta 11.punkta „a” apakšpunkta interpretāciju apstiprina pieteicējas iebildumu pamatotību — proti, ka klientu nevar uzskatīt par ar politiski nozīmīgas personas cieši saistītu personu tikai tādēļ, ka viņš darbojas tajā pašā sabiedriskā labuma organizācijā kā politiski nozīmīga persona.

[8.2] Secinājumi attiecībā uz Direktīvas 2015/849 3. panta 9. punktu liecina, ka šī tiesību norma nav piemērojama izskatāmajā lietā un nav būtiska tās turpmākai izskatīšanai.

[8.3] Eiropas Savienības Tiesas spriedumā iekļautā interpretācija par Direktīvas 2015/849 45.panta 1.punktu, to lasot kopsakarā ar šīs pašas direktīvas 45.panta 8.punktu, apliecina, ka pieteicēja bija tiesīga izmantot no SIA „Optibet” saņemto informāciju par klientu, pamatojoties uz informācijas apmaiņas līgumu, lai īstenotu Direktīvas 2015/849 mērķus un izpildītu tajā noteiktos pienākumus saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi un darījuma attiecību uzraudzību.

[8.4] Vienlaikus Eiropas Savienības Tiesas secinājumi par Direktīvas 2015/849 45.panta 1.un 8.punktu, interpretējot tos kopsakarā ar 3.panta 12.un 15.punktu, norāda, ka, lai arī pieteicēja varēja izmantot SIA „Optibet” sniegto informāciju, tai bija pienākums patstāvīgi veikt klienta uzticamības pārbaudes pasākumus un riska novērtējumu. Šo pienākumu pieteicēja nevarēja aizstāt ar SIA „Optibet” veiktās pārbaudes rezultātiem. Lietas materiāli apliecina, ka pieteicēja pati faktiski šos pasākumus īstenoja, iegūstot informāciju no klienta un izmantojot ārpalpojuma sniedzēja iegūto informāciju, kā arī izmantojot SIA „Optibet” iepriekš iegūto informāciju par klientu.

[8.5] Eiropas Savienības Tiesas sprieduma interpretācija par Direktīvas 2015/849 14.panta 5.punktu, to lasot kopsakarā ar 8.panta 2.punktu, apstiprina, ka pieteicējai nebija pamata piemērot papildu klienta pārbaudes pasākumus, jo nebija beidzies ne valsts tiesību aktos, ne iekšējos kontroles sistēmas noteikumos paredzētais termiņš šo pasākumu veikšanai, kā arī nebija identificēti jauni riski vai apstākļi, kas ietekmētu klienta riska profilu. Turklāt lietas materiāli neliecina par trūkumiem pieteicējas īstenojamā klienta ilgstošajā uzraudzībā pēc darījuma attiecību uzsākšanas.

[8.6] Eiropas Savienības Tiesas spriedumā izdarītie secinājumi par Direktīvas 2015/849 14.panta 5.punkta saturu kopsakarā ar Direktīvas 2015/849 8.panta 2.punkta saturu nesniedz noderīgu atbildi uz izskatāmajā lietā izšķiramo strīdu par tiesību normu pareizu piemērošanu. Tādējādi Eiropas Savienības Tiesas spriedumā izdarītie secinājumi ne apstiprina, ne arī atspēko pieteicējas iepriekš paustos iebildumus. Tomēr Eiropas Komisijas sniegtie skaidrojumi Eiropas Savienības Tiesai par Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punkta interpretāciju kopsakarā ar Direktīvas 2015/849 11.panta „a” punktu apstiprina pieteicējas iebildumu pamatotību un to, ka pēc darījuma attiecību uzsākšanas pieteicējai vairs nebija jāpiemēro Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punkts un ikreiz pie robežvērtības sasniegšanas jāīsteno uzticamības pasākumu. Tā vietā pieteicējai pēc darījuma attiecību uzsākšanas bija jāīsteno ilgstoša pastāvīga klienta pārraudzība saskaņā ar Direktīvas 2015/849 13.panta 1.punkta „d” punktu.

[9] Tiesas sēdē pieteicējas pilnvarotais pārstāvis pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem apsvērumiem. Savukārt inspekcijas pilnvarotais pārstāvis pieteikumu neatzina, pamatojoties uz pārsūdzētajā lēmumā un paskaidrojumos tiesai norādīto.

Motīvu daļa

[10] Tiesa, izvērtējot lietas materiālos esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarībā ar tiesību normām, atzīst, ka pieteikums ir noraidāms turpmāko apsvērumu dēļ.

[11] Kā izriet no lietas apstākļiem, inspekcija, īstenojot pieteicējas uzraudzību un pārbaudot spēlētāju reģistru un spēlētāju veiktās naudas iemaksas un izmaksas, izlases kārtībā izvēlējās klientu – /Persona B/, tā iemesla dēļ, ka viņš divu dienu laikā (2022.gada 27.janvārī un 28.janvārī piecās iemaksās) pieteicējas spēles kontā iemaksājis

15 000euro, tālāk padziļināti pētot klientu konstatēts, ka viņš, piedaloties pieteicējas organizētajās interaktīvajās azartspēlēs, vairākkārtīgi bija sasniedzis naudas iemaksu sliekšni 2000 euro.

Klienta pārbaudes rezultātā inspekcija konstatējusi vairākus pārkāpumus, kā rezultātā pieteicējai uzlikts naudas sods un tiesiskais pienākums.

[12] Novēršanas likuma 11.panta pirmās daļas 1.punkts noteic, ka likuma subjekts veic klienta izpēti pirms darījuma attiecību uzsākšanas.

Kā izriet no lietas apstākļiem, klients 2021.gada 22.augustā izbeidza savu sadarbību ar SIA „Optibet”, bet jau 2021.gada 23.augustā nodibināja darījumu attiecības ar pieteicēju. Par minēto lietā strīda nav.

Tādējādi atbilstoši tiesiskajam regulējumam pieteicējai pirms darījumu attiecību nodibināšanas ar klientu bija jāveic tā izpēte.

Kā izriet no lietas materiālos esošā inspekcijas pārbaudes akta Nr.06/09/2022/N par 2022.gada 14.martā veikto pieteicējas atkārtoto pārbaudi (*lietas 1.sējuma 38. – 39.lapa*), inspekcija konstatējusi, ka pieteicēja īsteno sākotnējo klienta izpēti (identitātes un vecuma pārbaudi) reģistrēšanās brīdī ar bankas pārskaitījuma metodi vai ar klienta apliecinātā dokumenta fotouzņēmuma un pašportreta elektroniska fotouzņēmuma salīdzināšanu, un līdz Novēršanas likuma noteiktā sliekšņa (2000 euro) sasniegšanai notiek pastāvīga klienta uzraudzība ar mērķi noteikt klienta aizdomīgas vai klientam netipiskas darbības. Klientam sasniedzot izpētes sliekšni tiek noskaidroti papildu riska faktori un tiek pieprasīta no klienta nepieciešamā papildu informācija par ienākuma avotu un to apmēru, par plānoto azartspēļu budžetu, par politiski nozīmīgas personas, par ar politiski nozīmīgu personu saistīta ģimenes locekļa vai ar politiski nozīmīgas personas cieši saistītas personas statusu, tiek pārbaudīta informācija no Lursoft un Valsts ieņēmuma dienesta datu bāzēm, internetā pieejamā negatīvā informācija par klientu un informācija no sankciju sarakstiem. Klientam papildus pieprasītā informācija jāsniedz divu nedēļu laikā, bet no 2022.gada 28.februāra ir ieviesta automātiskā izpētes forma. Jauna klienta reģistrēšanās brīdī un visiem esošajiem pieteicējas klientiem vienreiz dienā ārpalpojumu uzņēmums veic monitoringu attiecībā uz politiski nozīmīgas personas, par ar politiski nozīmīgu personu saistīta ģimenes locekļa vai ar politiski nozīmīgas personas cieši saistītas personas statusu, klientam piemērotajām sankcijām un negatīva rakstura informāciju internetā.

Kā izriet no pārbaudes akta un pārsūdzētā lēmuma, inspekcija vispārīgi minētajai pieteicējas īstenošanai klienta pārbaudes kārtībai iebildumus nav cēlusi. Tomēr cēlusi iebildumus par konkrētam klientam (/Persona B/) pēc tā sākotnējās izpētes veikšanas turpmāk piemēroto uzraudzību, proti, pieteicēja nav pieprasījusi no klienta papildu informāciju pēc Novēršanas likumā noteiktā 2000euro sliekšņa sasniegšanas, kas novedusi pie vairāku apstākļu savlaicīgas nekonstatēšanas attiecībā uz klientu.

[13] Kā izriet no lietas apstākļiem, tad pēc 2021.gada 23.augusta, kad klients reģistrējās pie pieteicējas kā interaktīvo spēļu pakalpojumu saņēmējs, 2021.gada 26.augustā kopējā iemaksātā naudas summa bija sasniegusi 2000 euro. Inspekcija uzskata, ka pieteicējai jau šajā brīdī bija jāpieprasa papildu informācija no klienta par ienākuma avotu un to apmēru, par plānoto azartspēļu budžetu, par politiski nozīmīgas personas, par ar politiski nozīmīgu personu saistīta ģimenes locekļa vai ar politiski nozīmīgas personas cieši saistītas personas statusu, informācija no Lursoft un Valsts ieņēmuma dienesta datu bāzēm, internetā pieejamā negatīvā informācija par klientu un informācija no sankciju sarakstiem. Turklāt laika periodā no 2021.gada 1.septembra līdz 2021.gada 31.decembrim klients 2000 euro izpētes sliekšni bija sasniedzis vairākas reizes kopā iemaksājot 75 400 euro 27 maksājumos. Pieteicēja klienta izpēti vien sākusi 2022.gada 31.janvārī pēc 2022.gada 27.un 28.janvārī veiktajām iemaksām 15 000 euro apmērā. Pieteicēja faktiski uzskata, ka tai nebija 2021.gada 23.augustā (tostarp arī 2021.gada 26.augustā) jāuzsāk klienta izpēte, pieprasot papildu informāciju, jo starp pieteicēju un klientu pastāvēja ilgstošas darījuma attiecības un par klientu pieteicējai bija jau pieejama informācija, kas iegūta no SIA „Optibet” uz informācijas apmaiņas līguma pamata.

[13.1] Novēršanas likuma 11.panta pirmās daļas 4.punkts noteic, ka likuma subjekts — izložu un azartspēļu organizētājs — veic klienta izpēti, ja likuma subjekts, veicot darījumu ar klientu par summu, kuras apmērs ir 2000 euro vai vairāk, tai skaitā ja klients laimē, pērk spēles dalības līdzekļus vai loterijas biļetes vai šajā nolūkā

maina ārvalstu valūtu, neatkarīgi no tā, vai šo darījumu veic kā vienu operāciju vai kā vairākas savstarpēji saistītas operācijas.

Minētais nosacījums likumā iekļauts pārņemot Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punktu, kas noteic, ka dalībvalstis nodrošina, lai atbildīgie subjekti klienta uzticamības pārbaudes pasākumus piemērotu attiecībā uz azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem – saistībā ar laimestu iekasēšanu, azartspēļu likmēm vai abiem minētajiem – veicot darījumus, kuru apmērs ir 2000 *euro* vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai darījums tiek veikts ar vienu operāciju vai ar vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas.

Eiropas Savienības Tiesa sniedzot interpretāciju minētajam direktīvas normai par tās piemērošanu vispirms ir atgādinājusi, ka Eiropas Parlamenta un Padomes 2015.gada 20.maija direktīvas (ES) 2015/849 par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr.684/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (turpmāk - Direktīva 2015/849) 11.panta „a” punktā ir paredzēts, ka klienta uzticamības pārbaudes pasākumi jāpiemēro, nodibinot darījumu attiecības, un ir precizēts, ka darījuma attiecībām šīs direktīvas izpratnē saskaņā ar tās 3.panta 13.punktu ir raksturīgs „ilgstošs mērķis” (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 79.punktu*).

Eiropas Savienības Tiesa interpretējot Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punktu skaidrojusi, ka šīs tiesību normas formulējumā nav noteikts, ka šī pienākuma piemērošana būtu atkarīga no tā, ka konkrētais darījums ir noticis noteiktā laikposmā attiecībā pret agrāku darījumu, kurš arī atbilda šiem nosacījumiem (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 81.punktu*).

Turklāt minētā tiesību norma ir jālasa, ņemot vērā Direktīvas 2015/849 21. apsvērumu, kurā ir precizēts, ka bažas rada azartspēļu nozares pakalpojumu izmantošana noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizēšanai un ka, lai mazinātu ar šo nozari saistītos riskus, šajā direktīvā būtu jāparedz pienākums tādiem azartspēļu pakalpojumu sniedzējiem, kas rada augstākus riskus, piemērot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus katram atsevišķam darījumam, kura apmērs ir 2000 *euro* vai vairāk (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 82.punktu*).

No tā izriet, ka Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punkts jāinterpretē tādējādi, ka atbildīgajiem subjektiem, kas ir azartspēļu pakalpojumu sniedzēji, noteiktais pienākums ik reizes īstenot klienta uzticamības pārbaudes pasākumus, ja saistībā ar laimestu iekasēšanu, azartspēļu likmēm vai abiem minētajiem gadījumiem darījuma apmērs ir 2000 *euro* vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai šis darījums tiek veikts ar vienu vai vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas, ir piemērojams ik reizi, kad attiecīgā darījuma apmērs sasniedz 2000 *euro* (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 83.-84.punktu*).

Tādējādi secināms, ka starp pieteicēju un klientu 2021.gada 23.augustā nodibinātās attiecības Direktīvas 2015/849 un secīgi Novēršanas likuma kontekstā bija atzīstams par darījumu ar ilgstošu mērķi, jeb kā norādījusi pati pieteicēja – ilgstošas darījuma attiecības.

Vienlaikus no Eiropas Savienības Tiesas sniegtās interpretācijas izriet, ka neskatoties uz darījuma ilgstošo mērķi, ņemot vērā azartspēļu raksturu un ar to saistīto risku pakalpojumu izmantot noziedzīgā darbībā gūtu ieņēmumu legalizēšanai, uzticamības pārbaude ir veicama ik reizi sasniedzot 2000 *euro* vai vairāk, neatkarīgi no tā, vai minētā summa sasniegta ar vienu vai vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas.

Tādējādi tiesa secina, ka klientam 2021.gada 26.augustā sasniedzot 2000 *euro* iemaksu sliekšni, bija uzsākama tā izpēte, pieprasot papildu informāciju. Turklāt, kā izriet no Eiropas Savienības Tiesas sniegtās Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punkta interpretācijas, klienta izpēte, kas dod pietiekamu informāciju risku novēršanai, ir jāveic ik reizi, kad attiecīgais 2000 *euro* sliekšnis tiek sasniegts.

Līdz ar to nepamatota ir pieteicējas atsaukšanās uz to, ka likuma subjektam, kurš veicis klienta sākotnējo izpēti, jo klients ir sasniedzis Novēršanas likuma 11.panta pirmās daļas 4.punktā noteikto sliekšni, nav jāveic atkārtota klienta izpēte ikreiz, kad attiecīgais klients, turpinot darījuma attiecības, ar iemaksām atkal sasniedz 2 000 *euro* sliekšni, jo atkārtota klienta izpēte un informācijas aktualizācija pēc izpētes sliekšņa sasniegšanas un sākotnējās izpētes veikšanas ir veicama atbilstoši Novēršanas likuma subjekta identificētajiem riskiem, ne retāk kā reizi 5 (piecos) gados. Kā izriet no Eiropas Savienības Tiesas sniegtās interpretācijas, tad Direktīvas 2015/849 14. panta 5. punkts, lasot to kopsakarā ar tās 8. panta 2. punktu, jāinterpretē tādējādi, ka atbildīgajam subjektam nav

jāpiemēro uzticamības pārbaudes pasākumi attiecībā uz esošajiem klientiem, kamēr nav beidzies termiņš, kas valsts tiesību aktos un iekšējās kontroles procedūrās ir paredzēts jaunu pārbaudes pasākumu veikšanai, un ja attiecīgajam atbildīgajam subjektam nav zināmi citi jauni apstākļi, kas var ietekmēt ar konkrētu klientu saistīto risku novērtējumu, ar nosacījumu, ka šo apstākļu neidentificēšana nav saistīta ar trūkumiem Direktīvas 2015/849 13. panta 1. punkta „d” apakšpunktā paredzētajā ilgstošajā pastāvīgajā pārraudzībā, kas ir jāveic šim subjektam (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 77.punktū*). Tomēr, tā kā minētā direktīva un Novēršanas likums paredz uzticamības pārbaudes veikšanu ik reizi sasniedzot 2000 euro, tad noteikums par atkārtotas izvērtēšanas veikšanu reiz piecos gados nav piemērojams.

Kā izriet no lietas apstākļiem laika periodā no 2021.gada 1.septembra līdz 2021.gada 31.decembrim klients 2000 euro izpētes sliekšni bija sasniedzis vairākas reizes, kopā iemaksājot 75 400 euro 27 maksājumos.

Lietas materiālos atrodas pieteicējas 2022.gada 11.februārī apstiprinātā iekšējās kontroles sistēmas procedūras „Noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma finansēšanas novēršanas klienta uzticamības pārbaudes procedūra” (*lietas 1.sējuma 147. – 153.lapa ar tulkojumu no angļu valodas 154. – 160.lapā*), atbilstoši kuras 5.punktam standarta uzticamības pārbaude tiek piemērota klientiem, kuri sasnieguši regulējošās iestādes noteikto uzticamības pārbaudes sliekšni – klients iemaksā 2000 euro 24 stundu laikā vai klients izņem 2000 euro 24 stundu laikā.

Tātad secināms, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēmā noteiktais 2000 euro sliekšnis ir ierobežots 24 stundu perioda ietvaros, kas secīgi nozīmē, ja klients 2000 euro sliekšni sasniedz periodā, kas pārsniedz 24 stundas (piemēram, 25, 30 vai 40 stundas), tad uzticamības pārbaude netiek piemērota.

Kā jau iepriekš secināts, atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas sniegtajai Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punkta interpretācijai klienta uzticamības pārbaudes pasākumu piemērošana nav atkarīga no tā, ka konkrētais darījums ir noticis noteiktā laikposmā attiecībā pret agrāku darījumu, kurš arī atbilda šiem nosacījumiem, kā arī neatkarīgi no tā, vai šis darījums tiek veikts ar vienu vai vairākām operācijām, kuras, iespējams, ir saistītas. Klienta uzticamības pārbaudes pasākums ir piemērojams ik reizi, kad attiecīgā darījuma apmērs sasniedz 2000 euro.

Tātad secināms, ka pieteicējas uzrādītajā iekšējās kontroles sistēmā noteiktais 2000 euro sliekšnis par 24 stundu periodu ir pretrunā Direktīvas 2015/849 11.panta „d” punktam kā rezultātā netiek sasniegts minētās direktīvas mērķis novērst noziedzīgu līdzekļu apriti. Secīgi, iekšējās kontroles sistēma attiecībā uz iepriekš secināto nav izstrādāta atbilstoši Novēršanas likuma prasībām. Par to, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēmā iekļautais 24 stundu periods 2000 euro sliekšņa sasniegšanai var radīt noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas draudus, liecina konkrētās lietas faktiskie apstākļi, kad klients četrus mēnešus laikā (no 2021.gada 1.septembra līdz 31.decembrim) pieteicējai ir ieskaitījis 75 400 euro, bet pieteicēja minētajā periodā nav veikusi klienta izpēti.

[13.2] No pieteicējas sniegtajiem paskaidrojumiem izriet, ka pieteicējas rīcībā 2021.gada 26.augustā visa nepieciešamā informācija par klientu, kas bija iegūstama izpētes rezultātā (*par ienākuma avotu un tā apmēru, par plānoto azartspēļu budžetu, par politiski nozīmīgas personas, par ar politiski nozīmīgu personu saistīta ģimenes locekļa vai ar politiski nozīmīgas personas cieši saistītas personas statusu, tiek pārbaudīta informācija no Lursoft un Valsts ieņēmuma dienesta datu bāzēm, internetā pieejamā negatīvā informācija par klientu un informācija no sankciju sarakstiem*), jau atradās, pamatojoties uz savstarpējo informācijas apmaiņas līgumu ar SIA „Optibet”. Savukārt inspekcija uzskata, kas pieteicēja ir „akli” paļāvusies uz SIA „Optibet” rīcībā esošo informāciju, pati nepārbaudot tā saturu un ticamību, tādējādi pārkāpjot Novēršanas likumā noteikto pienākumu.

Atbilstoši lietas materiāliem starp pieteicēju un SIA „Optibet” ir noslēgts datu koplietošanas līgums (*lietas 1.sējuma 83. – 103.lapa ar tulkojumu no angļu valodas 62. – 80.lapā*), kurš paredz datu subjektu personas datu kopīgu izmantošanu un apstrādi, proti, cita starpā atbilstoši minētā līguma 1.pielikumam pieteicējas vai SIA „Laimz” spēlētāja dati (reģistrācijas, tehniskie, noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas novēršanas, azartspēļu, identifikācijas, naudas, klientu atbalsta un sīkfailu dati), kā arī līgums par pieejas nodrošināšanu tehniskajiem risinājumiem, kas nodrošina informācijas apkalpošanu un apstrādi atbilstoši Novēršanas likuma prasībām (*lietas 2.sējuma 182. – 184.lapa*). Vienlaikus pieteicēja tiesai ir iesniegusi Globālās regulatora informācijas datu bāzes abonenta līgumu starp SIA „Optibet” un Regulatory DataCorp Limited („RDC”) noslēgto līgumu par datubāzes/izpētes pakalpojuma (GRID) saņemšanu (*lietas 2.sējuma 191. – 217.lapa ar tulkojumu no angļu valodas 218. – 244.lapā*).

Direktīvas 2015/849 45. panta 1.punkts noteic, ka dalībvalstis prasa, lai atbildīgie subjekti, kas ir kādas grupas sastāvā, īstenotu grupas mēroga politiku un procedūras, tostarp datu aizsardzības politiku un grupā noteikto informācijas apmaiņas politiku un procedūras nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas nolūkos. Minēto politiku un procedūras dalībvalstīs un trešās valstīs efektīvi īsteno filiāļu un to meitas uzņēmumu līmenī, kuros tiem pieder lielākā kapitāla daļa. Minētā panta 8.punkts noteic Dalībvalstis nodrošina, lai informācijas apmaiņa grupas iekšienē ir atļauta. Informāciju, kas ziņota ES finanšu ziņu vākšanas vienībām (*FIU*), par aizdomām, ka līdzekļi ir noziedzīgas darbības rezultātā iegūti ieņēmumi vai saistīti ar teroristu finansēšanu, izplata grupas iekšienē, izņemot gadījumus, kad *FIU* norādījusi citādi.

Eiropas Savienības Tiesa interpretējot minētās direktīvas normas norādījusi, ka 45.panta 1.un 8. punkta formulējums ir nepārprotams, no tā izriet, ka dalībvalstīm ir jāatļauj atbildīgajiem subjektiem, kas ietilpst vienā un tajā pašā grupā, apmainīties ar informāciju, lai sasniegtu Direktīvā 2015/849 izvirzītos mērķus. Turpretim ar šo tiesību normu netiek prasīts, lai par šādu apmaiņu tiktu noslēgtas vienošanās par informācijas apmaiņu, nodrošinot savstarpēju saziņu grupas iekšienē un piekļuvi šai informācijai (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 63.punktu*).

Tomēr, ir jāņem vērā, ka, lai sasniegtu Direktīvas 2015/849 mērķus, principā ir nepieciešama individualizēta pieeja, lai apkarotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu un terorisma finansēšanu. Tādējādi, ja rodas situācija, ka grupas ietvaros izplatītā informācija nav pietiekama, lai ļautu atbildīgajam subjektam veikt klienta uzticamības pārbaudi, it īpaši tāpēc, ka tā piedāvātie individuālie pakalpojumi un produkti atšķiras no tiem, ko piedāvā cits šīs pašas grupas subjekts, attiecīgajam atbildīgajam subjektam ir jāveic individuāla pārbaude. Pat ja attiecīgie pakalpojumi un produkti būtu identiski un informācija būtu pietiekama, jānorāda, ka šīs direktīvas 45.panta 1.un 8.punktā nav reglamentēti pasākumi, kas atbildīgajiem subjektiem ir jāveic, pamatojoties uz grupas ietvaros nodoto informāciju, un tādējādi šie subjekti nav atbrīvoti no minētajā direktīvā paredzēto pienākumu izpildes nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošanas jomā. Šo interpretāciju apstiprina Direktīvas 2015/849 13.panta 2.un 4. punkts, kuros ir precizēts, ka minētie subjekti nosaka to uzticamības pārbaudes pasākumu apjomu, kurus tie piemēro saviem klientiem, pamatojoties uz savu riska novērtējumu (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 64.punktu*).

Direktīvas 2015/849 45. pants nevar tikt interpretēts tādējādi, ka ar to atbildīgajam subjektam ir atļauts automātiski izmantot informāciju saistībā ar klienta uzticamības pārbaudi, pašam neveicot savu riska un īstenojamo uzticamības pārbaudes pasākumu vērtējumu. Turpretim, ņemot vērā saskaņā ar šo direktīvu atbildīgajam subjektam noteiktos uzticamības pārbaudes pienākumus, ir svarīgi, ka tad, ja tas saņem informāciju, kas, analizējot to *prima facie*, var būt pamats klienta uzticamības pārbaudes pasākumu veikšanai, tas bez liekas kavēšanās veic vajadzīgās pārbaudes (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 65.punktu*).

Vienlaikus Direktīvas 2015/849 45.panta 1.un 8.punkts, lasot tos kopsakarā ar šīs direktīvas 3.panta 12.un 15.punktu, jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj to, ka grupā ietilpstošs atbildīgais subjekts automātiski piemēro lēmumu, ko persona, kura ieņem augstākās vadības amatu cita tai pašai grupai piederīga uzņēmuma hierarhijā, ir pieņēmusi sava uzticamības pārbaudes pienākuma ietvaros un kas attiecas uz uzticamības pārbaudes pasākumiem saistībā ar kādu no šā pēdējā minētā uzņēmuma klientiem, ja šis atbildīgais subjekts pats neveic savu riska un īstenojamo uzticamības pārbaudes pasākumu novērtējumu (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 71.punktu*).

Tādējādi secināms, ka starp pieteicēju un SIA „Optibet” kā daļu no grupas Direktīvas 2015/849 3.panta 15.punkta izpratnē ir atļauta savstarpēja informācijas apmaiņa, turklāt tā ir atļauta nenoslēdzot savstarpēju vienošanos par informācijas apmaiņu, nodrošinot savstarpēju saziņu grupas iekšienē un piekļuvi šai informācijai. Līdz ar to, lietā nav izšķirošs tas apstāklis, ka starp pieteicēju un SIA „Optibet” bija noslēgts datu koplietošanas līgums un līgums par pieejas nodrošināšanai tehniskajiem līdzekļiem, bet ir izšķiroši, vai pieteicēja, iegūstot informāciju no SIA „Optibet”, pati individuāli ir veikusi iegūto datu izpēti, tādējādi izpildot Novēršanas likuma subjekta pienākumu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas apkarošanas jomā.

Pieteicēja, lai pierādītu, ka tās rīcībā visa nepieciešamā informācija par klientu jau bija, iesniegusi tiesai dokumentu „*Svarīga informācija konta verifikācijai*” par klientu, no kura redzams, ka 2020.gada 23.un 30.jūlijā SIA „Optibet” ir pieprasījis un saņēmis informāciju no klienta par viņa ienākumu avotiem (klienta nodarbošanās, ieņemamais amats ienākumu izcelsmes avots un apjoms)(*lietas 1.sējuma 105. – 111.lapa*).

Atbilstoši minētajam dokumentam pēdējās izmaiņas attiecībā uz klientu veiktas 2020.gada 29.septembrī. Tāpat pieteicēja iesniegusi izdruku no klienta spēlētāja datiem (*lietas 1.sējuma 112. - 113.lapa*), atbilstoši kuriem SIA „Optibet” informāciju par klientu ievadījusi 2021.gada 30.aprīlī, bet 2021.gada 6., 7., 8., 10., 11.un 16.septembrī sistēmā ir parādījušies brīdinājumi par klientu, kā arī izdruku par to, ka 2021.gada 11.februārī pārbaudīta klienta identitāte(*lietas 2.sējuma 158.lapa*). Tāpat pieteicēja iesniegusi grupas „Enlab AB” iekšienē 2020.gada 27.martā veikto saraksti par klientu, 2022.gada 14.martā (*lietas 1.sējuma 117. – 123.lapa*), kā arī GRID (datubāzes/izpētes pakalpojums) – SIA „Optibet” sistēmā 2021.gada 23.augustā veikto klienta izpēti saistībā ar plašsaziņas līdzekļos pieejamo informāciju par noziedzīgiem nodarījumiem(*lietas 1.sējuma 125. – 136.lapa*), kā arī izdruku no klienta spēļu konta par laika periodu no 2021.gada 1.septembra līdz 2022.gada 15.aprīlim (*lietas 2.sējuma 150. – 154., 180.lapa*). Pieteicēja iesniegusi tiesai grupas „Enlab AB” 2023.gada 20.marta vēstuli par to, kaRegulatory DataCorp Limited („RDC”) skrīninga ietvaros pārbauda politiski nozīmīgas personas un to saistītās personas un ģimenes locekļus (*lietas 2.sējuma 143.lapa ar tulkojumu no angļu valodas lietas 144.lapā*).

Izvērtējot iepriekš minētos lietas materiālus, tiesa secina, ka informācija no klienta par viņa ienākumu avotiem ir pieprasīta gadu pirms pieteicēja uzsāka darījuma attiecības ar klientu, tādējādi, kaut arī vispārīga informācija 2021.gada 23.augustā par klientu pieteicējai bija pieejama pie SIA „Optibet” kā viena no grupas uzņēmumiem, pieteicējai 2021.gada 26.augustā klientam sasniedzot 2000euro izpētes sliekšni minētā informācija bija jāpieprasa no klienta un jāpārbauda no jauna pašai, jo gada laikā faktiskie apstākļi varēja būt mainījušies. Tādējādi pieteicējas iesniegtie pierādījumi par klienta spēles uzraudzību, reaģējot uz brīdinājumiem par klienta spēli (noraidot, kā nenozīmīgus vai viltus brīdinājumus), nav atzīstams par atbilstošu pieteicējas rīcību, ņemot vērā iepriekš tiesas secināto, par klienta izpētes veikšanu ik katrā gadījumā, kad ir sasniegts 2000 euroizpētes sliekšnis. Lai arī padziļinātas izpētes rezultātā iepriekš iegūtā informācija būtu izmantojama gadījumā, ja tā iegūta nesen un nepastāv apstākļi, kuru dēļ tā varētu būt jau manījusies, tomēr, konkrētais gadījumus par tādu nav atzīstams, jo pieteicēja ir izmantojusi gadu vecu SIA „Optibet” iegūtu informāciju un jaunu nav ieguvusi un pārbaudījusi. Pieteicēja klienta padziļināto izpēti uzsākusi vien 2022.gada 31.janvārī, tas ir, pēc tam, kad klients vairākkārtīgi bija sasniedzis 2000euro izpētes sliekšni. Turklāt arī vēlāk pieteicēja nav ieguvusi informāciju par klienta ienākumiem. Tas, ka pieteicēja 2021.gada 23.augustā ir ieguvusi plašsaziņas līdzekļos pieejamo informāciju par iespējamiem noziedzīgiem nodarījumiem saistībā ar klientu, nav atzīstams par pilnvērtīgu klientu raksturojošo informāciju, jo pieteicēja nav ieguvusi un izvērtējusi citu būtisku informāciju (par ienākuma avotu un tā apmēru, par plānoto azartspēļu budžetu, par politiski nozīmīgas personas, par ar politiski nozīmīgu personu saistīta ģimenes locekļa vai ar politiski nozīmīgas personas cieši saistītas personas statusu, tiek pārbaudīta informācija no Lursoft un Valsts ieņēmuma dienesta datu bāzēm), kas tai bija jāpārbauda klientam sasniedzot 2000 euroizpētes sliekšni. Vienlaikus tiesa konstatē, ka daļa pieteicējas iesniegtās informācijas par klienta uzraudzību attiecas uz laiku, kad inspekcija jau bija uzsākusi pieteicējas pārbaudi. Savukārt tas vien, ka pieteicēja iesniegusi tiesai grupas „Enlab AB” 2023.gada 20.marta vēstuli par to, kaRegulatory DataCorp Limited („RDC”)skrīninga ietvaros pārbauda politiski nozīmīgas personas, ar tām saistītās personas un ģimenes locekļus un tādējādi pieteicējai, pamatojoties uz sadarbības līgumiem ar SIA „Optibet”, minētā informācija bija pieejama, nepierāda, ka pieteicēja konkrēto informāciju ieguva un pārbaudīja klientam sasniedzot 2000euro izpētes sliekšni.

Tādējādi atzīstams, ka pieteicēja nav izpildījusi Novēršanas likuma 11.panta pirmās daļas 4.punktā tai uzlikto pienākumu veikt klienta izpēti.

[14] Novēršana likuma 25.panta pirmā daļa noteic, ka, uzsākot darījuma attiecības ar klientu, likuma subjekts, veicot uz risku novērtējumu balstītus pasākumus, noskaidro, vai klients vai tā patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona. Savukārt panta otrā daļa noteic, ka likuma subjekta iekšējās kontroles sistēma, pamatojoties uz risku novērtējumu, nodrošina iespēju konstatēt, ka klients, kas, uzsākot darījuma attiecības, nav politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona, par tādu kļūst pēc darījuma attiecību uzsākšanas.

Kā izriet no pārsūdzētā lēmuma inspekcija pārmet pieteicējai, ka tā pēc darījumu attiecību uzsākšanas ar klientu nav pārbaudījusi un konstatējusi, ka klients ir atzīstams par ar politiski nozīmīgu personu, proti, /Persona A/ cieši saistītu personu, jo pieteicējas iekšējās kontroles sistēmās tas nav paredzēts.

[14.1] Lietas materiālos atrodas pieteicējas 2021.gada 20.janvāra iekšējās kontroles sistēmas procedūra „Noziedzīgi iegūtu līdzekļu un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas Klientu riska novērtējums”

(*lietas 2.sējuma 130. – 134.lapa*), kurā ir paredzēts kādā veidā tiek novērtēts klienta riska līmenis, tostarp klienta, kas ir politiski nozīmīga persona, tomēr procedūra neparedz kārtību kādā veidā tiek novērtēts riska līmenis klientam, kas ir politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona. Tāda pat situācija ir arī ar 2022.gada 10.februāra iekšējās kontroles sistēmas „Noziedzīgi iegūtu līdzekļu un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas Klientu riska novērtējuma procedūru” (*lietas 2.sējuma 135. – 138.lapa*), 2022.gada 11.februāra iekšējās kontroles sistēmas „Noziedzīgi iegūtu līdzekļu un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas Klienta uzticamības pārbaudes procedūru” (*lietas 1.sējuma 155. – 160.lapa*) un 2022.gada 18.februāra iekšējās kontroles sistēmas „Noziedzīgi iegūtu līdzekļu un terorisma un proliferācijas finansēšanas Nepārtrauktas uzraudzības procedūru” (*lietas 1.sējuma 141. – 145.lapa*).

Tādējādi secināms, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēmā nav noregulēts jautājums, kādā veidā pieteicēja veicot uz risku novērtējumu balstītus pasākumus darījuma attiecību uzsākšanas brīdī un tālāk tās turpinot, noskaidro, vai klients vai tā patiesais labuma guvējs ir politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona, kā to paredz Novēršanas likuma 25.panta pirmā un otrā daļa. Līdz ar to pieteicēja ir pārkāpusi Novēršanas likuma 25.panta pirmo un otro daļu.

Savukārt tas, vai pieteicējai bija jākonstatē konkrētā klienta statuss kā ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona, ir attiecīgu procedūru neieviešanas un neīstenošanas seku jautājums.

[14.2] Pieteicēja iebilst, ka klients ir ar /Persona A/ kāpolitiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona.

Pirmkārt, tiesa konstatē, ka atbilstoši lietas materiāliem, nav konstatējams tas, ka pieteicēja, uzsākot darījuma attiecības ar klientu, pārbaudīja vai tas ir politiski nozīmīga persona vai politiski nozīmīgas personas ģimenes loceklis, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona. Tāpat arī nav pierādījumu par minētās informācijas iegūšanu periodā no 2021.gada 26.augusta līdz 31.decembrim, kad klients vairākkārtīgi sasniedza 2000 euro izpētes sliekšni.

Kā norādījusi Eiropas Savienības Tiesa, atbildīgajiem subjektiem, piemērojot uz risku balstītu pieeju, ir pienākums novērtējumā par to, vai starp kādu personu un politiski redzamu personu pastāv ciešas darījumu attiecības, ņemt vērā ne tikai attiecīgā klienta un politiski redzamas personas attiecību raksturu, lai noteiktu, vai pastāv risks, ka šīs attiecības tiks izmantotas nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai un terorisma un proliferācijas finansēšanai, bet arī izvirzītos mērķus, un no tā izriet, ka, lai izpildītu Direktīvas 2015/849 prasības, katrs gadījums ir jāizvērtē individuāli (*sk. Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, ECLI:EU:C:2025:466, 50.punktu*).

Kā jau tiesa iepriekš secināja, pieteicējas iekšējās kontroles procedūras neparedz kārtību, kādā veidā pieteicēja, veicot uz risku novērtējumu balstītus pasākumus darījuma attiecību uzsākšanas brīdī un tālāk tās turpinot, noskaidro, vai klients vai tā patiesais labuma guvējs ir ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona. Tātad pieteicējas iekšējās kontroles procedūras ne tikai neparedzēja ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītas personas identificēšanu, vēl jo vairāk, tās identificēšanu, ņemot vērā individuālos aspektus.

Otrkārt. Inspekcija uzskata, ka apstākļi, ka klients atrodas ar politiski nozīmīgu personu vienā biedrībā ir atzīstams par tādu apstākli, kas liek atzīt, ka klients ir ar politiski nozīmīgi personu cieši saistīta persona. Savukārt pieteicēja iebilst tam, jo uzskata, ka tas vien, ka klients un /Persona A/ ir vienas biedrības biedri, nevar būt par pamatu atzīt, ka klients ir ar /Persona A/ cieši saistīta persona Direktīvas 2015/849 un secīgi Novēršanas likuma izpratnē.

Novēršanas likuma 1.panta pirmās daļas 18.²punkts noteic, ka ar politiski nozīmīgu personu cieši saistīta persona ir fiziskā persona, par kuru ir zināms, ka tai ir darījuma vai citas ciešas attiecības ar kādu no šā panta 18.punktā minētajām personām (*politiski nozīmīgas personas*) vai tā ir akcionārs vai dalībnieks vienā un tajā pašā komercsabiedrībā ar kādu no šā panta 18.punktā minētajām personām, kā arī fiziskā persona, kura ir vienīgā tāda juridiska veidojuma īpašnieks, par ko ir zināms, ka tas faktiski izveidots šā panta 18.punktā minētās personas labā.

Minētajā normā pārņemts Direktīvas 2015/849 3.panta 11.punkta „a” apakšpunkts, kas noteic, ka „personas, par kurām ir zināms, ka tās ir cieši saistītas” ir fiziskas personas, par kurām ir zināms, ka viņām ir kopīgas faktiskas īpašumtiesības uz juridiskām vienībām vai juridiskiem veidojumiem vai jebkuras citas tuvas darījumu attiecības ar politiski redzamu personu, ir secinājusi turpmāko.

Eiropas Savienības Tiesa šajā lietā interpretējot Direktīvas 2015/849 3.panta 11.punkta „a” apakšpunktu norādījusi, ka Direktīvas 2015/849 3.panta 13.punktā vārdi „*darījumu attiecības*”, ja tie tiek piemēroti atbildīgajam subjektam, ir definēti kā darījumu, profesionālas vai komerciālas attiecības, kas ir saistītas ar atbildīgā subjekta profesionālo darbību un kam kontakta nodibināšanas brīdī ir ilgstošs mērķis. Turklāt, lai gan šajā direktīvā nav definēts, kā ir jāizvērtē šādu attiecību ciešais raksturs, šāds precizējums norāda, ka nepietiek tikai ar darījumu attiecību konstatējumu un ka ir jākonstatē, ka tām ir arī īpaša nozīme (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 42.punktu*).

Tātad, ja kāda persona un politiski redzama persona ietilpst vienas un tās pašas sabiedriskas organizācijas izpildinstitūcijā, tām *a priori* ir profesionālas attiecības, tāpēc nevar izslēgt, ka šīs funkcijas var radīt „*tuvas darījumu attiecības*” starp šo personu un politiski redzamo personu Direktīvas 2015/849 3.panta 11.punkta „a” apakšpunkta izpratnē vai ka tās rada iespēju, ka šādas attiecības izveidosies turpmāk. Turklāt šādā situācijā nevar arī izslēgt, ka šo personu var uzskatīt par tādu, kas kopīgi ar politiski redzamu personu ir juridiskas vienības vai juridiska veidojuma faktiskais īpašnieks šīs tiesību normas izpratnē. Tomēr šādi konstatējumi nevar būt atkarīgi tikai no šo divu personu piederības vienas un tās pašas sabiedriskas organizācijas izpildinstitūcijai, bet tiem ir jābalstās uz pastāvošo apstākļu analīzi (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 43.punktu*).

Tādējādi Direktīvas 2015/849 3.panta 11.punkta „a” apakšpunkts jāinterpretē tādējādi, ka fizisku personu nevar uzskatīt par personu, kas ir cieši saistīta ar politiski redzamu personu, pamatojoties tikai uz to, ka šīs abas personas ir vienas un tās pašas sabiedriskās organizācijas izpildinstitūcijas locekļi, tomēr šī situācija ir nozīmīgs apstāklis, kas šajā vērtējumā ir jāņem vērā (sk. *Eiropas Savienības Tiesas 2025.gada 19.jūnija sprieduma lietā „Laimz”, C-509/23, [ECLI:EU:C:2025:466](#), 52.punktu*).

Kā izriet no lietas materiāliem, /Persona A/ par politiski nozīmīgu personu atzīts 2021.gada 10.septembrī (*lietas 2.sējuma 155.lapa*). Tātad, nepilnu mēnesi pēc pieteicējas un klienta darījuma attiecību uzsākšanas. Atbilstoši publiski pieejamajai informācijai komercreģistrā /Persona A/ kopš /datums/ir biedrības /Nosaukums K/izpildinstitūcijas amatpersona ar tiesībām pārstāvēt atsevišķi, savukārt pieteicējas klients minētās biedrības izpildinstitūcijas amatpersona bija laika periodā no /gads/ līdz /gads/ar tiesībām pārstāvēt atsevišķi. Tādējādi pieteicējas klienta kā amatpersonas darbība biedrībā visā tā laikā sakrita ar /Persona A/ kā amatpersonas darbību. Vienlaikus secināms, ka periodā, kad klients bija biedrības amatpersona ar viņu vienlaikus amatpersonas pienākumus pildīja vēl piecas personas, tostarp /Persona A/. Daļu minēto apstākļu (atrašānās vienā valdē, valdes piecu amatpersonu sastāvs ar paraksta tiesībām) konstatējusi arī pārsūdzētajā lēmumā inspekcija.

Vērtējot minētos apstākļus kopsakarā ar Eiropas Savienības Tiesas sniegto Direktīvas 2015/849 3.panta 11.punkta „a” apakšpunktā ietvertā jēdziena „*ar politiski redzamu personu cieši saistīta persona*” interpretāciju secināms, ka kaut arī atrašanās vienā izpildinstitūcijā nav pietiekams pamats, lai starp politiski nozīmīgu personu un citu personu tiktu atzītas ciešas attiecības, konkrētajā gadījumā inspekcija pārsūdzētajā lēmumā ir atsaukusies arī uz izpildinstitūcijas amatpersonu skaitu (piecas). Jāatzīst, ka inspekcija, nav izvērsusi plašāku argumentāciju par konstatētajiem apstākļiem, tomēr tiesa atzīst minēto apstākli par tādu, kas veido papildu apstākli personas ciešas saistības konstatēšanai. Proti, piecas amatpersonas izpildinstitūcijā ir atzīstams par nelielu amatpersonu skaitu, kas rada situāciju, kurā starp izpildinstitūcijas amatpersonām veidojas pietiekami cieša saikne un savstarpējais kontakts, lai nodrošinātu efektīvu lēmumu pieņemšanu biedrības interesēs. Biedrības amatpersonas ir vērstas uz kopēju mērķu sasniegšanu biedrības labā, līdz ar to sadarbība neizbēgami izveidojas cieša. Tālāk tiesai turpinot vērtēt, vai klients ir atzīstams par ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītu personu, jānorāda, ka ir ņemams vērā periods kādā abas personas vienlaikus ir pildījušas amatpersonu pienākumus biedrībā. Konkrētajā gadījumā pārsūdzētā lēmuma pieņemšanas brīdī tie bija vairāk kā pieci gadi, kas ir atzīstams par pietiekami ilgu periodu, kura laikā savstarpējā saikne starp personām, kas darbojas kopīgu mērķu sasniegšanai, varēja tikai pastiprināties.

Tādējādi, kaut arī minētā informācija nav plaša, tā norāda uz pietiekamiem apstākļiem, lai konkrēto situāciju uzvertu kā tādu, kurā starp klientu un /Persona A/ varētu pastāvēt cieši saistītas attiecības.

Vienlaikus tiesa atkārtoti, ka inspekcijas konstatētais par klienta neidentificēšanu kā ar politiski cieši saistītu personu, ir sekas tam, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēmas neparedzēja attiecīgas procedūras, kā rezultātā pieteicēja nenoskaidroja no klienta informāciju par viņa attiecīgo statusu.

Secīgi inspekcija pamatoti pārsūdzētajā lēmumā ir uzlikusi pieteicējai pienākumu pārstrādāt iekšējās kontroles sistēmas procedūras attiecībā uz politiski nozīmīga personas vai politiski nozīmīgas personas ģimenes locekļa, vai ar politiski nozīmīgu personu cieši saistītas personas statusa noteikšanu.

[15] Inspekcija pārsūdzētajā lēmumā konstatējusi, ka pieteicēja pārkāpusi Novēršanas likuma 31.⁴ panta pirmās daļas 2.punktu, kas noteic, ka likuma subjekta pienākums ir nekavējoties ziņot Finanšu izlūkošanas dienestam Finanšu izlūkošanas datu saņemšanas un analīzes sistēmā par katru aizdomīgu darījumu. Ziņošanas pienākums attiecas arī uz līdzekļiem, kas rada aizdomas, ka tie tieši vai netieši iegūti noziedzīga nodarījuma rezultātā vai ir saistīti ar terorisma un proliferācijas finansēšanu vai šādu darbību mēģinājumu, bet vēl nav iesaistīti darījumā vai tā mēģinājumā, kā arī uz gadījumiem, kad bijis pietiekams pamats konstatēt aizdomīgu darījumu, bet nepietiekamas uzmanības vai nolaidības dēļ ziņošanas pienākums nav veikts.

Kā jau tiesa iepriekš konstatēja, pieteicēja ilgstoši nereaģēja uz klienta vairākkārtīgu 2000 *euro* sliekšņa sasniegšanu kā rezultātā klients īsā laika periodā, tas ir, četrus mēnešus laikā no 2021.gada 1.septembra līdz 31.decembrim ieskaitīja pieteicējai 75 400 *euro*. Tiesa atzīst, ka minētie apstākļi, vērtējot gan summas apmēru, gan tā ieskaitīšanas regularitāti, gan periodu, kādā summa sasniegta, var radīt acīmredzamas aizdomas par noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas draudiem. Konkrētie apstākļi ir vērtējami kā tādi, kad pieteicējai bija jārikojas un jāziņo Finanšu izlūkošanas dienestam. Vienlaikus tiesa norāda, ka ziņošanas pienākums pieteicējai varēja arī nerasties pēc pirmajām 2000 *euro* sliekšņa sasniegšanas reizēm, tomēr īsā laikā klienta iemaksātā kopsumma ir atzīstama par tādu, kas sasniedza „kritisko masu” aizdomu esībai.

Tādējādi inspekcija pamatoti secinājusi, ka pieteicēja ir pārkāpusi Novēršanas likuma 31.⁴ panta pirmās daļas 2.punkta prasības.

[16] Novēršanas likuma 77.panta pirmās daļa noteic, ka uzraudzības un kontroles institūcija piemēro šā likuma 78.pantā noteiktās sankcijas, ja tiek konstatēti normatīvo aktu pārkāpumi noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā.

Novēršanas likuma 77.panta trešā daļa noteic, ka uzraudzības un kontroles institūcija, atbilstoši šā panta pirmajai daļai nosakot sankciju vai uzraudzības pasākumu veidu un apmēru, ņem vērā visus būtiskos apstākļus, tostarp: 1) pārkāpuma smagumu, ilgumu un sistemātiskumu; 2) fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi; 3) fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli (atbildīgās fiziskās personas gada ienākumu apmēru vai atbildīgās juridiskās personas kopējo gada apgrozījumu un citus finansiālo stāvokli ietekmējošos faktorus); 4) fiziskās vai juridiskās personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt; 5) pārkāpuma radītos zaudējumus trešajām personām, ciktāl tos var noteikt; 6) to, cik lielā mērā pie atbildības sauktā fiziskā vai juridiskā persona sadarbojas ar uzraudzības un kontroles institūciju; 7) fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un starptautisko vai nacionālo sankciju jomā.

Novēršanas likuma 78.panta pirmā daļa paredz, ka par normatīvo aktu pārkāpumu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas jomā, tai skaitā attiecībā uz klienta izpēti, darījuma attiecību un darījumu uzraudzību, ziņošanu par aizdomīgiem darījumiem, informācijas sniegšanu uzraudzības un kontroles institūcijai vai Finanšu izlūkošanas dienestam, atturēšanos no darījuma veikšanas, līdzekļu iesaldēšanu, iekšējās kontroles sistēmu, informācijas glabāšanu un iznīcināšanu, kā arī par Regulas Nr.2015/847 pārkāpumu likuma subjektam var piemērot šādas sankcijas: 1) izteikt publisku paziņojumu, norādot par pārkāpumu atbildīgo personu un pārkāpuma būtību; 2) izteikt brīdinājumu; 3) uzlikt par pārkāpumu atbildīgajai personai (fiziskajai vai juridiskajai) soda naudu divkārtā apmērā no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas (ja to iespējams aprēķināt) vai citādu soda naudu līdz 1 000 000 *euro*; 4) apturēt vai pārtraukt darbību (tai skaitā apturēt vai anulēt licenci (sertifikātu) vai anulēt ierakstu attiecīgajā reģistrā, apturēt saimniecisko darbību, piemērot liegumu izmaiņu reģistrācijai komercsabiedrības reorganizācijai un dalībnieku maiņai) un dot kredītiestādēm vai maksājumu pakalpojumu sniedzējiem rīkojumus par likuma subjekta norēķinu operāciju daļēju vai pilnīgu apturēšanu; 5) noteikt pagaidu aizliegumu par pārkāpumu atbildīgajai personai pildīt tai likuma subjekta noteiktos pienākumus; 6) pienākumu veikt noteiktu rīcību vai atturēties no tās; 7) uzlikt par pienākumu likuma subjektam atcelt par pārkāpumu atbildīgo personu no amata.

No minētajām normām izriet, ka iestādei piešķirta plaša rīcības brīvība par Novēršanas likuma pārkāpumiem katrā konkrētajā gadījumā noteikt likuma subjektam piemērojamo sankciju vai uzraudzības pasākumu veidu un apmēru. Tāpat Novēršanas likums paredz, ka iestādei, īstenojot attiecīgo rīcības brīvību, jāizvērtē visi būtiskie, tostarp likuma 77.panta trešajā daļā ietvertie apstākļi. Savukārt tiesai, piemērojot minētās tiesību normas, jānoskaidro, vai iestāde ir atpazinusi tai piešķirto rīcības brīvību, vai tā nav pārkāpusi rīcības brīvības robežas, vai tā pareizi izmantojusi piešķirto rīcības brīvību.

Pieteicēja iebilst, ka inspekcija nav izvērtējusi piemēroto sankciju lietderību, inspekcija pieteicējai varēja izteikt publisku paziņojumu par pieteicējas pārkāpumu un likt pārstrādāt iekšējās kontroles sistēmas procedūras, ņemot vērā, ka pieteicējai iepriekš nav konstatēti pārkāpumi, piemērotais sods ir saistīts tik ar viena klienta izvērtējumu, kaut arī pieteicējai to ir vairāk par 37 000, kā arī nav saprotama soda apmēra noteikšana.

[17] Tiesa konstatē, ka inspekcija, pamatojot konkrētās soda naudas piemērošanu inspekcija norādījusi turpmāko: „*Saskaņā ar Inspekcijas rīcībā esošo informāciju 2020.gadā SIA „Laimz” pārskata gada neto apgrozījums sastāda /summa/ euro, bet pārskata gada peļņa sastāda /summa/ euro. Ievērojot iepriekš minēto, izdarītā pārkāpuma raksturu, būtību, pārkāpuma ilgumu, kā arī, apstākļus, ka pie atbildības saucamais subjekts sadarbojas ar uzraudzības un kontroles institūciju, ņemot vērā [...] it īpaši samērīguma principu (labumam, ko sabiedrība iegūst ar ierobežojumiem, kas uzlikti adresātam, ir jābūt lielākam nekā viņa tiesību vai tiesisko interešu ierobežojumam), lietderības apsvērumus satura izvēles administratīvā akta izdošanas gadījumā un, ievērojot sabiedrības intereses, Inspekcijas ieskatā SIA „Laimz” piemērojama Likuma 78.panta pirmās daļas 3. punktā paredzētā sankcija. Proti, SIA „Laimz” piemērot naudas sodu 52 263,9 euro, kas sastāda 5% no 2020.gada SIA „Laimz” gada pārskata neto apgrozījuma, un ir uzskatāma par samērīgu sankciju, kas visefektīvāk veicinās Likuma mērķa sasniegšanu.*”.

Kā jau iepriekš konstatēts, nosakot sankciju vai uzraudzības pasākumu veidu un apmēru, ņem vērā visus būtiskos apstākļus, tostarp Novēršanas likuma 77.panta trešā daļa norādītos.

Inspekcija pārsūdzētajā lēmumā atzinusi, ka piemērotākā sankcija konkrētajā gadījumā ir soda nauda un pienākuma uzlikšana pieteicējai pārstrādāt iekšējās kontroles sistēmas procedūras. Tiesai jāatzīst, ka pārsūdzētajā lēmumā inspekcija nav skaidrojusi, kādēļ tieši minētās sankcijas ir piemērojamas.

Tiesa secina, ka pienākuma uzlikšana izriet no pārsūdzētā lēmuma satura, jo inspekcija ir konstatējusi trūkumus iekšējās kontroles sistēmas procedūrā, tādējādi tikai loģiski, ka konstatētie trūkumi pieteicējai ir jānovērš, par ko arī ir uzlikts pienākums. Savukārt attiecībā uz soda naudas piemērošanu, kā var secināt no inspekcijas paskaidrojumiem soda naudas piemērošana konkrētajā gadījumā ir saistīta ar pieteicējas ilgstošajiem pārkāpumiem un turpmāko prevencijas mērķi. Tādējādi inspekcija spēj saprātīgi izskaidrot, kādēļ kā efektīva sankcija tika izvēlēta arī soda nauda.

Kā konstatējams no pārsūdzētajā lēmumā norādītā pamatojuma sankcijas piemērošanai, tajā nav izvērtēts pārkāpuma smagumu, ilgumu un sistemātiskums, tomēr, kā izriet no paša lēmuma satura inspekcija ir secinājusi, ka klients sistemātiski laika periodā no 2021.gada 1.septembra līdz 31.decembrim vairākkārtīgi pārsniedza 2000 euro izpētes sliksni, tomēr pieteicēja nav pieprasījusi informāciju no klienta par ienākumu avotu u.c., kā arī nav vērtējusi klienta dokumentāciju par naudas līdzekļu izcelsmi. Tādējādi secināms, ka neskatoties uz to, ka inspekcija tiešā tekstā nav norādījusi uz pārkāpuma ilgumu un sistemātiskumu, tas pārsūdzētajā lēmumā ir vērtēts. Tāpat var piekrist pieteicējai, ka pārsūdzētajā lēmumā tiešā tekstā nav ierakstīts par konstatēto pārkāpumu smagumu un pieteicējas atbildības pakāpi, tomēr arī minētais faktiski izriet no paša pārsūdzētā lēmuma satura, proti, inspekcija ir atsaukusies uz pārbaudītā klienta iemaksātās naudas summas, kas pārsniedz izpētes sliksni, biežumu, ilgumu un apmēru, kas rada aizdomīga darījuma pazīmes, tāpat ir atsaukusies uz pieteicējas bezdarbību, ilgstoši neuzsākot klienta izpēti un neziņojot uzraudzības iestādei par aizdomīgiem darījumiem, kas pēc būtības noved pie secinājuma, ka šādas bezdarbības rezultātā varēja tikt apgrozīti noziedzīgi iegūti līdzekļi, kas pats par sevi ir smagas sekas radoši. Savukārt attiecībā uz pieteicējas atbildības pakāpi, tā izriet no lietā konstatētajiem pārkāpumiem, kas konkrētajā gadījumā ir vairāki.

Attiecībā uz pieteicējas norādīto, ka inspekcija ir analizējusi tikai vienu pieteicējas klientu un tādējādi ir noteikts nesamērīgs sods, norādāmas, ka izskatāmajā gadījumā viena klienta izpēte ir novedusi pie konstatējuma par iekšējo kontroles sistēmu neatbilstību vai neievērošanu. Savukārt tas nozīmē, ka pieteicējas praksē notiek iekšējo kontroles sistēmu neievērošana vai Novēršanas likumā noteikto pienākumu nepildīšana sakarā ar to, ka pieteicējas iekšējās kontroles sistēmas to neparedz. Tādējādi inspekcija, pārbaudot vienu klientu, ir konstatējusi

sistēmas neatbilstību, kā rezultātā attiecībā uz noteiktās sankcijas veidu un soda naudas apmēru nav nozīmes tam, ka inspekcija ir pārbaudījusi tikai vienu klientu.

Tiesa konstatē, ka inspekcija ir ņēmusi vērā pieteicējas finansiālo stāvokli, tas ir pārskata gada neto apgrozījumu un gada peļņu.

Attiecībā uz likumā noteikto aspektu – personas pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, ciktāl to var aprēķināt un pārkāpuma radītos zaudējumus trešajām personām, ciktāl tos var noteikt –, norādāms, ka minētajiem soda noteikšanā būtu nozīme, ja tos varētu konstatēt un aprēķināt. Tomēr konkrētajā gadījumā inspekcijas konstatētie pārkāpumi nav tādi, kuru rezultātā būtu iespējams konstatēt peļņu, jo tie pamatojas iekšējo kontroles iekšējās kontroles sistēmas procedūru nepilnībās un iespējamie aprēķini būtu tikai eventuāli un nekonkrēti.

Tiesa konstatē, ka inspekcija, nosakot soda apmēru, ir ņēmusi vērā to, ka pieteicēja ir sadarbojusies ar uzraudzības un kontroles institūciju. Tāpat lietā nav konstatējuma informācija par pieteicējas iepriekš izdarītiem pārkāpumiem noziedzīgi iegūto līdzekļu legalizācijas un terorisma un proliferācijas finansēšanas novēršanas un starptautisko vai nacionālo sankciju jomā, secīgi atzīstams, ka inspekcija tādus nav konstatējusi, kā rezultātā tie nevar ietekmēt soda apmēru.

Minētie apstākļi kopsakarā ar pieteicējai konstatēto finansiālo stāvokli ir ietekmējuši minimāla soda naudas apmēra noteikšanu, tas ir, 5 % no 2020.gada SIA „Laimz” gada pārskata neto apgrozījuma, kas ir, 52 263,9euro, tas ir, 5,26% no Novēršanas likuma 78.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktā maksimālā soda naudas apmēra. Piemērotais soda naudas apmērs ir atzīstams par samērīgu. Nepamatots pieteicējas arguments par to, ka inspekcijai primāri bija jāpiemēro Novēršanas likuma 78.panta pirmās daļas 3.punktā noteiktais par soda naudu divkārtšā apmērā no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas, jo, pirmkārt, tiesību norma vienlīdz vienādi atļauj iestādei izvēlēties vai piemērojama soda nauda divkārtšā apmērā no pārkāpuma rezultātā iegūtās peļņas vai citāda soda nauda līdz 1 000 000 euro, otrkārt, divkārtšais apmērs, kā tas izriet no minētās normas, ir piemērojams tad, ja ir iespējams aprēķināt pārkāpuma rezultātā iegūto peļņu, kas izskatāmajā lietā nebija iespējams.

Kā atzinis Senāts, lietderības apsvērumi netiek ietverti iestādes lēmumā, bet lēmums nav acīmredzami nesamērīgs, ir iespējams, ka iestāde šādus apsvērumus ir izdarījusi, bet nav tos atspoguļojusi rakstveida lēmumā. Šāds pārkāpums ir uzskatāms par formālu pārkāpumu, kura dēļ administratīvais akts nav atceļams. Tikai tad, ja šādu apsvērumu neizdarīšana vai nepareiza izdarīšana ir novedusi pie administratīvā akta prettiesiskuma pēc būtības, administratīvais akts ir atceļams (*Senāta 2006.gada 22.septembra sprieduma lietā Nr.SKA-245/2006, A42107804, 15.punkts, 2023.gada 6.novembra sprieduma lietā SKA-131/2023, [ECLI:LV:AT:2023:1106.A420287419.10.S, 13.punktū](#)*).

Kopumā var piekrist pieteicējai, ka pārsūdzētais lēmums argumentācijas ziņā ir „skops”, tomēr izvērtējot pārsūdzētā lēmuma saturu kopumā secināms, ka, nav šaubu, ka inspekcija ir apzinājies tai piešķirto rīcības brīvību un pieteicējai sankcijas ir piemērojusi pamatoti.

[18] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst pārsūdzēto lēmumu par pamatotu, bet pieteicējas pieteikumu par nepamatotu un tādēļ noraidāmu.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 289.-291.pantu, tiesa

nolēma

pilnībā noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Laimz” pieteikumu par Izložu un azartspēļu uzraudzības inspekcijas 2022.gada 15.jūnija lēmuma Nr.02/2022-NILLTF atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnese A.Karnīte